

Izhaja dne 1., 10., 15., 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgovorni urednik France Bevk — Cena glasom: 1 millimeter višine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, osmrtnice, vabila, naznanila itd. vrsta I L. — 45 inozemstvo L. — Za Celoletna naročnina 22.50 l.

Leto III.

GORICA, dne 20. decembra 1924

51. 36

Novi časi so nastali, vedno lepše se godi.

Novi časi so nastali, vedno lepše se godi, z dnevom so novosti nove, nove spet so do noči.

Zdaj frčijo generali, se poslavljajo od nas, s pismi so se poigrali tu pa tam za kratke čas.

Zletel general je Bono, še »šjor« Balbo šel za njim, kot se vidi zadnje čase res vulkanska tla so Rim.

Mussolini ju pokliče: »To sta res nerodi dve. Če že storiš grdo delo, kaj naj res jo svet izve?«

Premišljuje mož de Bono, in nazadnje reče mož: »Kdo je vedel, da vsled tega nad menoj se kregal boš.«

Druga je novica bila, da storjen je atentat, Farinacci je ustreljen, pal mu zlodej je za vrat.

Saj ni ustreljen — pravi drugi je zadet avtomobil, ali to je vendar jasno, da namen je zloben bil.

Saj ni vendar nihče streljal, pravi tretji — je tako, da so dečki kamen s prače vanj zagnali pretrdo.

Pa trdili so nekteri, da je bil celo kanon, krogla bila je velika, in ogromna kot baion.

Drugi zopet so dejali, da je bil navaden ptič, je iz zraka nekaj spustil, a pri tem ni rekel nič.

Bodi naj že, kakor hoče, naj bo ptič že, naj dečak, Farinacci ni bil ranjen, kaže to, da je junak.

In nazadnje, kaj vam pravim, še tiskovni zakon ta, to bi Čuk na palci plesal, če v bodoče naj veijá.

Le pomisli, Čuk ti piše, zraven pa žandar stoji, zraven črnc z mangelco kot »ricinius« diši.

Pa državni pravdnik v kotu že študira paragraf, in že rabelj je pripravljen, da pokaže ti: pif-paf!

Čuk na palci že je sanjal, da je šel na oni svet, da ne bo več dejal smeha, da ne bo vam mogel pet!

Se na svetu vse obrača, le obsodi ga na smrt, če ni zlodej s prsti zraven še ne bo tvoj sosed krt.

Tudi svobodo tiskovno je tiščala vrv za vrat, a je rešena za enkrat, rablji šli so zopet spat.

Mi trdimo, da beseda, ki jo zine časopis, je podobna nežni ovci, ni še krvoločna ris.

Le beseda zamolčana lahko ti škoduje kdaj, te naj se varuje vlada, vsak se je varuje naj.

Kdor pošten je v svojem srcu, se besede ne boji, če je le obrekovanje, samo v sebi vam strohni.

Na svetega Štefana - dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne v „Trgovskem Domu“ mladinska predstava: Petrčkove poslednje sanje.

Gorica, 20. decembra.

General črnih srajc bi pa danes ne hotel biti, podpredsednik zbornice pa tudi ne. Sploh je danes nevarno posedovati vsako tako veliko in važno mesto. Ti ljudje sicer po svoji navadi ne hodijo k izpovedi. Toda izpoveduje jih javnost tako vestno in pošlečno, da je kar veselje. Ne pravijo samih svojih grehov, pove grehe javnost, da se ni bati, da bi bil kateri le za las zamolčal.

Pa so šli na ta način: Finzi, de Bono, Balbo, šel je tudi Giunta. Giunta poznamo tudi mi. Zažgati je dal — vsaj tako se je širokoustil — ne morda cigareto — ampak Balkan v Trstu.

Seveda so vse le može samo obrekovali. Vsak izmed njih je odložil svoje visoko mesto in pisal Mussoliniju pismo: »Odlagam, da se morem braniti«. — Mussolini pa je odgovoril: »Dragi Finzi, Bono, Balbo, Giunta. Sprejem odložitve, da se boš branil. Sprejmi izraz odkritega spoštovanja.«

Časopisi pa pišejo: »Fašizem se čisti suhih vej.« Pa je vrag. Te veje se zdijo Čuku le vse preblizu debla in le vse preveč jih je.

Ena stvar gre dol, druga gorí. Čuk na palci napreduje, ako tudi ves svet toži, da pada in propada. Čuk na palci je dobil v par letih svojega obstanka toliko znancev in bralcev med prijatelji in tudi sovražniki — zakaj tudi ti — in še posebej ti, ga radi čitajo — da se je razvil v krepkega mladeniča, ki se mu ni treba več bati, da mu kaka sapica vpihne luč življenja, razen če ta, sapica ni kake prav posebne kužne vrste. Jasno je tedaj, da Čuk na palci pri svojem razvitku ne more nositi vedno eno in isto obleko, vrasel jo je, on mora imeti kaj novega.

Zato boste srečali v bodočem letu Čuka na palci v popolnoma novi opremi od nog do glave. Tak bo, da ga boste lahko iz srca veseli, pikal bo in zabaval ves židane volje in stresal polno malho dovčipov na desno in na levo. Pikal bo pa tiste, ki bodo to zaslužili, tudi brez ozira na tega ali onega.

Kar pa je glavno, je to, da bo Čuk na palci zletel pogosteje med svet. Perutnice so mu zrastle tako, da se upa poleleti vsak teden med vas. Vsak četrtek bo letal po Gorici in iz Gorice na deželo, da ga bosta kmet in gospod braja že vsako nedeljo in se mu sme-

jala. Možje ne pojdejo v gostilno, žene ne bodo klepetale, fantje in dekleta ne vasovali vse bo bralo Čuka na palci.

Seveda pa se Čuk na palci toplo priporoča, da ga bralci tudi podpirajo, da ga naročajo in da naj ne mislijo, da je dovolj, če se samo zabavajo in pošiljajo »pravijo«. Morajo biti tudi stalni naročniki Čuka na palci, če hočejo, da bomo priobčevali njih dopise, (samo tiste, ki so dobri, seveda).

H koncu pa vošči Čuk na palci vesele božične praznike vsem dragim sotrudnikom in sotrudnicam, vsem dopisnicam in dopisnikom, vsem bralcem in bralkam, naročnikom in naročnicam, tudi fiftim, ki jih je Čuk na palci kdaj malo trdo prijel, za ušesa in povlekel, saj jim je hotel le dobro. Želi vam vsem mnogo sladkih pozlic, predvsem pa obilo, obilo zabave

Čuk na palci.

Čuk na palci postane z novim letom tednik. Pošljite pravočasno naročnino za celo leto L. 15., za pol leta L. 7-50. Za inozemstvo za celo leto L. 22-50, za pol leta L. 11-25

Kako je Milan Grgošević z enim samim, toda neprostovoljnem skoku postal znamenit človek.

Leta 1892. je bila v Osijeku velika pokrajinska razstava, kjer se je meseca septembra poleg drugih zabav vršila tudi tekma povabljenih pevskih društev iz vse Hrvatske. Tako se je podalo 50 mladih in starejših članov zagrebskega pevskega društva »KOLO« na veselo potovanje. Dobri Madžarji pa takrat niso še bili svojim ljubim bratom Hrvatom privoščili direktne zveze med Zagrebom in Osijekom, ampak železnica je šla preko Sigeta (Szigetváros!) in Pečuha v velikem ovinku po ogrskih tleh. Zvečer smo dospeli do Zakanja, tam smo morali čakati osem uric, pa smo prišli med burnimi pozdravi meščanstva okoli poldneva na zaželjeni cilj. Da so ogrski bratje na vsaki postaji imeli priliko slišati ubrano petje hrvaških pesmi, mi morete brez primojdušanja verjeti, baš tako tudi, da Madžarji niso bili prav nič veseli takega »izzivanja«. Grgošević je bil dober basist, ki je mogel iz širokega grla in junaških prs iztisniti globoki D, ako pa se je pevodja Gjuro Eisenhut kapriciral na globoki C, ga je Grgošević tudi še za silo zmožel, a slišal se je kot da mu glas prihaja iz — želodca. Milan je bil po poklicu črkostavec, nizek človek, čokat in je hodil na izbočenih nogah, menda zato, ker je pri svojem delu moral vedno stati na nogah. Kot naš goriški prijatelj Mičelin je znal tudi Grgošević izborno oponašati razne živali, zlasti pa »lajno«, v kateri so radi starosti in nadušljivosti oglušele nekatere piščale. Na vsaki večji

postaji se je pokazala njegova glava skozi okno, pa je zakurikal ko mlad petelin na vsezgodaj, zacvilil ko psiček, ki si ga podkrepelil, pa je potem v pristni madžarsčini, ki se je je naučil iz vzklikov železniških sprevodnikov in napisov po vozovih; izraze, ki jih ni poznal, pa je prikrojil kar po svoje: »Nem szábad ki pojalmi horvat pesmek, kérem álasson?« (Ne smemo li tu prepevati hrv. pesmi, prosim ponižno?) — Seveda ga niso razumeli uradniki, pa se je odgovor glasil: »Nem tudomJ« (Ne razumem!) Peli pa so le: »Hrvat mora, Hrvat mora, Hrvat mora biti svoj!«

Ne bom Vam opisoval slavnosti, koncertov in zabav pri gostoljubnih Slavoncih, naj povem le še humorističen dogodek med vožnjo nazaj v beli Zagreb.

Ko smo na kolodvoru zapeli zadnjo pesem v slovo, se je med gromovitim »Živio!« začel pomikati vlak. Po mnogem petju in — pitju, po dveh prečutih nočeh smo bili potrebni počitka in spanja. Ali zlomka boš spal med tako veselimi rogovileži! V Pečuhu so odklopili zadnji voz, v katerem je bilo edino — stranišče za potnike tretjega razreda. Okoli polnoči smo se bližali postaji Siget, kjer smo hoteli počastiti spomin hrabrega branitelja tega mesta, Nikolaja Zrinjskega, in zapeti »U boj!« — Gjuro Eisenhut je že hotel intonirati, a Grgošević prosi za kratek odmor in oddih v zadnjem vozu, rekšji, da se takoj vrne in odhiti v svoji dolgi črni suknji, brez klobuka, da se skrrije za ona vrata v zadnjem vozu. Čakamo 5, 10 minut, četrta ure — Grgoševića ni, pa ni! — »Anti se mu ni kaj zgodilo?« vpraša eden in drugi v skrbeh. Ko ga le še ni bilo na izpregled, gresta dva ponj. Voza s

Vesele božične praznike vsem, ki so dobre in židane volje vošči uredništvo in upravnništvo Čuka na palci.

straniščem ni bilo. vratca na zadnjem vagonu so bila široko odprta, pozabili so jih zapreti s ključem.... Grgošević tega ni bil zapazil, pa je padel na železniški tir. Vsi prestrašeni priključimo sprevodnika, ki pa ni znal ali ni hotel znati ne hrv. ne nemškega jezika. Medtem pridemo na postajo in povemo načelniku, ki je znal nemški, kaj se je zgodilo. Ta je brzojavil na razne postaje in obljubil, da dobimo v Zakanju odgovor. Uro potem smo v resnici dobili obvestilo, da je Grgošević živ in zdrav in da pride s prihodnjim vlakom za nami. — Nekteri tovariši so ga čakali v Zakanju, drugi pa so se odpeljali proti Zagrebu. Štiri ure pozneje smo slavili veselo svidenje z Grgoševićem, ki je pokrit s ponošeno in obrabljeno službeno kapo ogrskih železničarjev pripovedoval svojim zvestim poslušalcem svoje dogodke:

Ko je odprl vrata, mu je zmanjkalo tal. Ne brez posekodb se pobere in z veseljem ugotovi, da so mu ostala čela rebra in ostale kosti njegovega života. Nato začne nervozno iskati po žepih in se misli: »Glej vraga, tobak sem pozabil v površni suknji! Odslej ga bom nosil vedno le v hlačenem žepu!« — Najbližja pot se mu je zdela za vlakom, pa jo ubere po železniškem tiru. Dobrih 800 korakov pred njim zasveti luč v jesenski temi. »Samo da bom pod streho!« je vzdihnil, ker je bilo mrz in je začelo roseti iz megle, »in da dobim cigareto!« Potrka na okno, stražnice. Mlada, lepa žena pride odpirati in se nemalo začudi, ko vidi mesto svojega moža povsem tujega, gologlavega človeka pred oknom. Zakriči, zapre okno in se oboroži s kuhinjskim nožem. Grgošević je pripovedoval svojo nezgodo, a žena ga ni razumela, navzlic temu, da je nočni gost milo prosil »kerem álasson«, voščil »jo regelt« (dobro jutro) in tožil v svoji madžarsčini, da je »padalm iz vlak ben« itd. Kmalu se slišijo trdi koraki, vidi se raznobarna svetiljka, stražnik se je vračal s progom, kjer je moral postaviti znamenje, da je železniški tir v najlepšem redu in brez nevarnosti. Dolg, suh človek, črnili oči in viganskega obraza posveti Grgoševiću v obraz in ga že hoče opiliti z dolgo železno

Ponesrečeni športnik, ali: Prva skrb.

Trgovec z lesom: „Dva dni že visim tu. Hvala Bogu, da ste pušč. Povejte mi, no, ali je ta čas kaj zasluga!“

...ko, s katero je sicer pritr-
...vijake na tračnicah. Tudi
...jemu je Grgošević ves v
...stabilno voščil »jo' regelt«
...szo'lgaja« (Vaš sluga) ter
...z rokami dokazoval, da je
...iz vlaka. Nato pusti
...Madžar milega gosta v veži in
...s sobo, odkoder se je sli-
...temperamentni zakonski
...Koj je menda mlada
...dokazala svojo nedolž-
...nost, zapoje zvonček na stregi,
...li je v presledkih dajal straž-
...niku znamenja in navodilo.
...To je pomagalo. Madžar se
...v vežo in povabi Grgo-
...ševića, naj gre z njim. Ta ga
...poprosi cigarete in pokrivala,
...pa dobi eno in drugo; le s po-
...nošeno, preozko in umazano
...kapo, ki je tičala na glavi kot
...tiče gnezdo, ni bil Grgošević
...posebno zadovoljen. Njegov
...gostitelj ga je oddal tovarišu v
...naslednji stražnici, in tako je
...priromal v tihi noči na postaji-
...co, kjer je sedel v prihodnji
...vlak.

Ko smo prišli okoli desete v
Zagreb, je čakalo na stotine
ljudi, da vidijo junaka, ki je v
izposojeni, preozki kapi dajal
odgovor na sto vprašanj rado-
vednih novinarjev. Zagrebški
časopisi so pisali kar cele član-
ke o njem, prinašali njegovo
sliko, tako da je Grgošević v
resnici z enim samim skokom
postal znamenit človek.

Tolažba v nesreči.

Revnemu kmetu pogine edi-
na kravica. Nihče njegovih
sosejov ni prišel, da bi ga to-
lažil, njegova žena pa je bila
adi te nesreče tako žalostna,
da je v kratkem času umrla.
Pa pride sosed Peter in ga to-
laži in mu svetuje, naj vzame
drugo. On da ima sestro, ki bi
mu pridno gospodinjala. — Za
njim pride sosed Janez in mu
reče: »Ti si dober človek in
pošten. Ako želiš, Ti dam svo-
jo hčerko za ženo!« — Sled-
njic pride še sosed Miklavž,
da lepo potolaži in mu ponudi
svojo sestrično v zakon. —
»Prav lepa hvala!« reče žalost-
ni vdovec, »vidim, da je v re-
snici bolje izgubiti ženo kot
kravo. Ko je umrla moja žena
imam kar tri druge na ponud-
bo. Ko pa sem izgubil kravico,
mi nihče ni ponujal druge, še
— telička ne!«

RADOVEDNOST.

»Oče!«
»Pusti me, jaz nimam časa!«
»Oče, rad bi vas nekaj vpra-
šal.«
»Pusti me, nimam časa!«
»Oče, res bi vas rad nekaj
vprašal.«
»Kaj pa je takega?«
»Kaj pa dela veter, kadar
ne piha?«

VAGABUND.

Vagabund: »Naš ljubi o-
če, ali mi lahko darujete kek star-
činder.«
Gospod: »Kaj boš rabil ci-
linder?«
Vagabund: »Vaš ljubi o-
če, raznik je umrl in jaz bi mu
rad sledil na zadnji poti.«

Horizia šanta, na 11. decembra 1924

Spoštemani aspot redaktor!
Jest On dans pisala tista
moja lipa pisma od sejm ta
Sv. Andrea in On prosni za
pritisnit pr »Šeuka«, kaj ki ga
uši (vsi?) rada brala za špas
an divertiment.
Na ta Velka placa od Vik-
torja prišla spiet Šiciljano za
prodat soja roba; tam bila
dost baraka za merkanta, tam
bila še dost ombrela za 5 lira,
fina ombrela pr dež. Kdo ki je
kupla fina ombrela, bila pol še
bolše mokra kukr prej ki je bi-
la, zakaj ki dež je kapala pr
skuzi ombrela. Taku uši bila
mokra na placa kukr kokoša,
kdaj ki kapala dež an Šicilja-
no neč mela voja (volje?) za
kričat an za prodat soja lipa
roba. Ščavo od hora an Vipau-
ska tisti bot neč kupla roba,
zakaj ki Šiciljano an druha
merkanta havorila: »Njente
pr Ščavo! Roba noštra per no-
štri patrioti!« »Tisto je jušto
(prav?), ščavo naj kupla roba,
kaj ki nuca, na Prmoidussina
(v Ajdovščini?). Prebacina,
Hidria an Kanalia (v Kanalu?)
an drugam, zakaj ki Taliani
prišla za pokazat soja roba, ne
za primt šolda od ščavo! Taku
kmeta uši šla na lokanda (go-
stilno) za jest tripe an holaš,
pričulata (purana) an porkari-
ja (menda: svinjsko pečeno-
ko?). — Zakaj so napraula
merkanta od Horizia šanta na
soja okna velka moštro od bo-
tega? (Razstavo blaga v izlož-

benih oknih). Za prodat so-
ja ima roba na ščavo? Za
primt šolda? Jest On pišala
taku: samo za pokazat roba
soja an za primt diplom od
komitato! Merkanta, kaj ki
ma dost roba pr botega, primla
sclda pr kambjal (na meni-
co?) pr Banca hahadriatica,
kaj ki je šla falit. Na nedieła
na 7. decembra je bla na Velka
placa od Viktorja an velka
frontombola na kartela, kaj
ki so morli nest dol na Vene-
zia na direccjon od Finansa za
prtisnit bollo. (Karte za tom-
bolo so morali nesti v Benetke,
da jih je tam fin. ravnatelj-
stvo kolekovalo. V Vidmu ali
celo v Gorici ni bilo kompe-
tentne oblasti? Op. ur.) Na
placa od žlumnastika bila lipa
komendija, kaj ki je vola vo-
lant na 8 na kravomobila pr
ana lira. Na tista volanta se
pelala sama mlada pupa an
kričala an kazala soja koliena
za napraut kšefta. Stara pen-
zjonista hledala pupa an ko-
mendija brez plačat, zakaj ki
mineštro neč mu stor'la plačat
šolda od penzjon, zakaj ki
penzjonista bila uši (vsi?) sta-
ra haustrijakanta maledreta.
Druha neč se vozila na volan-
ta, zakaj ki se bala, zakaj ki
tista volanta je stara an lesiena
an se tresla kukr rap (rep?)
na krava, ma šla rajši na lo-
kanda pr un litro di kvel bon.
Tista lipa reč (tako lepš
stvari?) On neč vidla pr Udi-
ne an Trieste, samo pr Hor-
izia šanta, kaj ki je ta prva od
uši miesta (od vesh mest?) pr
Venezja Žulia.

Jes on, aspot direktor,
prosm od zamira, zakaj ki jes
ne mohla bulše pišat pr lingua
ščava.

Jes On pozdraum s pošte-
manjem

Zanut Pišol m. p.
štric od Joseff Clipp.

Vrag z mrežo.

Blagor ni še fantu bilo,
ki deklet je že število,
za roko použno vprašal,
pa zaman se je zanašal;
saj dovolj bi bila ena,
a ne mara ga nobena.
Že na svetu je tako,
vsem po sreči še ni šlo.

Bolj pa njemu je gorje,
ki za njim prav vse lefe.
Je nekdo v nekem kraju,
ki bi lahko bil v rajju;

ker zgovornost je privlačna,
služba tudi ni napačna;
karjiera, to seveda
vleče, da za njim vse gleda,

naj je frajla al' preprosta,
vsaka čaka konec posta,
z upanjem, da jo popelje
tja, kjer ledig stan se zmelje.

V družbi on pa se smehlja
vsemu ženstvu: Ha, ha, ha!
Kdo bi mislil, da v tej vasi,
pst, povem naj vam počasi:

ni to vas, pa tud' ne mesto,
dolgi trg je z belo cesto;
tam se vidi gospodičen,
kak' teko za njim, če ličen

je in zraven se krepak,
ter še mlad in zal junak.
Kak' se sitnih muh ubraniš,
da pri sebi se ohraniš?

Če bolan si, do postelje
vrag jo sam ti tja pripelje.
Mnoge jih tako vlove,
z lepa, z grda jih dobe.

V ženskah pravcat je hudčič,
drugo pač ji mar ni nič:
samo da te s poti spravi,
tol'ko časa te ongavi;

potlej pa si pokopan,
vničen je tvoj prosti stan!
Al' jo vzemi, al' plačuj,
al' se kregaj, al' huduj;

kadar vrag te v mrežo vjame,
jezik s tebe več ne sname.
Malo, malo je deklet,
morda izmed tisoč — pet,

ki se nanjo smeš zanesti,
brez skrbi tud' k njej prisesti;
teh seveda ne srečuješ,
službo svojo ko spolnuješ;

ne na cesti, kadar peš
po trgu gor' in doli greš.
Pa ne bodi jezen name
in ne reči: kdo se zame

tol'ko briga in zanima,
kdo pravico čez me ima?
Sej gospod si res sam -voj,
komu mar je tvoj obstoj.

A v tem kraju mi dekleta
bolj poznamo, kak' odeta
so z zvijačo, kot lisice,
te prepleskane deklice.

Eden vsako tol'ko časa
cepne in se priklobasa
v mrežo, v njej že obtiči,
več iz nje mogoče ni.

No, pa mi, seve, smo mi,
ribali šolske klopi;
vsaka kijklja nas ne zmoti,
ki viši tam kje ob poti.

IZ PRIJAZNOSTI.

Zdravnik: »Kaj - 200 lir
vam je računat dr. Fuzla ko
vam je operiral prst?« — »Ha,
veste kaj, za tako vsoto bi
vam jaz odrezal celo roko!«

Up je šel po vodi.

Kako naj jaz opišem ti lepoto moje vso; bahatost, samohvala od deklet, to ni lepo. Pretipal si me krog srca, pa tudi krog možgan; oh, zdaj pa še z zunanostjo, kako naj grem na dan. Ker Venera je brez daru kar mimo mene šla; da grbasta sem, šantava, pa tudi krofasta. Le sama koža vkup drži te moje mi kosti, in zraven še pripomnim ti da oglarjeva sem hči. Krog meje gozd, pod mano sneg,

nad mano je nebo, narava ta zdaj za izliv naj moje duše bo. Čeravno v tvojih mislih se progrida tebi zdim, za leto novo vendam ti najboljšo vse želim. A kdor preveč izbiral je, v izbirkih je ostal, po svetu marsikteri mož ti tole bo priznal. Enako tebe doleti če nočeš biti sam, ter nočeš take družice, imel boš prazen hram. Če kdaj bi se oženil rad, da druge ne dobiš, kar k ogljarju v črni gozd po mene hitro piši! Zdaj predno trdno ko zaspim, pozdravim zadnjič te, če z vrsto to bolešt hudo, čutilo bo srce. Kdo rekel bi, da ohcet ta bo rakom žvižgat šla, a djal pa bo: Je skrajni čas, da iz pasti všla si — Anica.

Čukov koledar, Goriška Matca, Vedež

dobite v Narodni Knjižarni
v Gorici, Via Carducci 7.

TUJE SEGE, TUJA LJUDSTVA!

Turist gre na deželi na izprehod. Spotooma zapazi, kako neka perica, ki pere — mestni gospodi — perilo razobeša. Turist se ustavi in jo dolgo opazuje. Čez pol ure se zdi perici že malo predolgo in poprašata turista: »Torej, kaj neki tako »zija«? Tega pri Vas gotovo ne poznajo!»

»O da, jo zavrne turist, »to da pereno perilo šele, ko smo ga razobesili!«

LISTNICA UPRAVE. - Kdor se misli naročiti na Čuka na palci, naj to brž stori. Celoletna naročnina znaša L 15.-, polletna L 7.50, četrtletna L 3.75. - Za Jugoslavijo in za inozemstvo celoletna naročnina L 22.50, polletna L 11.25, četrtletna L 5.65. - Kdor pošlje hkratu celoletno naročnino za 10 naročnikov, dobi enajstega povrhu.

Fantje-vojaki, zahtevajte od svojcev, da vam naročijo Čuka, ki bo edino vaše razvedrilo v tujih krajih.

LEPA REČ.

Roparji napadejo v gozdu profesorja in ga popolnoma okradejo, pustijo mu le srajco in spodnje hlače.

Ko so se roparji oddaljili že za precejšen kos poti, prileti profesor za njimi in kriči: »Kakva malomarnost, gospoda moja, ali ne dobim številke za garderobo?«

IZ SLAVNE DOBE.

Napadi v železniških vozovih postajajo polagoma vsakdanja stvar. Pred kratkim sem videl nekega uradnika, ki je lepo složno hodil ob železnici in upiral svoje poglede na vlak ter se skrbno oziral krog sebe. »Kaj iščete?« sem ga poprašal. — »Mrlič« mi odgovori nedolžno.

MODA NASVET.

Anica: »Povej mama, kdaj mora človek umreti.«

Mama: »Ko ga pokliče ljubi Bog, dragica.«

Anica (se tesno privije k mamici): »Kaj ni res, da se boš ti napravila gluho, ko te pokliče?«

PREDNO ZAČNE ŠKANDAL.

Gost pride v kavarno in začne kriči: »Natakar, hitro dve čašici dobrega konjaka, predno začne škandal!« — Gost izpije in natakar, radoveden, za kaj se gre, čaka s steklenico in praša: »Zelite morda še eno čašico?« — »Naj bo, le natočite!« — »Kakšen škandal pa bi imel začeti?« praša natakar. — »Škandal začne takoj, ker jaz nimam s čim plačati!«

PRIJETNA DRUŽBA.

Sopotnik v vagonu: »Verjemite mi, zrak je najboljši, kar imamo. Vedno pregovarjam ljudi, da naj spe pri odprtih oknih.«

Gospod: »Aha! Že vidim, vi ste zdravnik!«

Sopotnik: »Hm, tisto ne, ampak vlomilec.«

Med brati.

»Lukež, ti moraš napraviti kolesa pod svojimi hlačami, sicer se ti še v tla vderejo.«

Pravijo.

Pravijo, da so Kurjevaščani »povzeli primerno korake«, da bi zaslužili nepovabljenega kritika. Prijazno jim svetujemo, da povzamejo »še primernejše«, sicer ne bo nič.

Pravijo, da se tam pod Videžem kaj zelo boje, če postane Čuk tednik, ker bo gotovo rad zahajal tudi v »kavarno«, kjer mu sicer nastavljajo pasti in limanice, toda vsled prevroče krvi in polnoštevilnosti domačih

frajle se jim menda sproti posuši. Kupite no že vendar tudi »biščade« moderne!

Pravijo, da bodo pri županovem skednju pod Fruševco postavili »rampo« da vizitirajo vsakega osumljenca pred vstopom v vas, če to ne bo nič pomagalo, bodo vpeljali še »pasiščajne«, da bo ja konec oslovake pravde in mir v zgornjih kasarnah.

Pravijo, da kanalske frajle si na »puh« kupujejo klobuke in krilca na »frke«.

Pravijo, da kanalske tete bi se zelo rade omožile, pa bodo najbrž še tri-četrt let samice ostale, radi njih predčagega jezika.

Pravijo, da v Kanalu v trgovini (ob mostu se zbirajo kvante iz cellega okraja)

Pravijo, da kanalski učitelj tamburških vaj se je oženil. Zato brez skrbi, vse noči bezlja. Mojster kovač mu je pomagal.

Pravijo, da so nekatere brezovčke »frajle« debelijo po pristnih primorskih klobasah. In ena izmed teh »frajle« razprodaja črne srajce.

Pravijo Tolminci, da hodi gospodična Mimica v kinematograf samo zato, da pogleduje na gospoda minista.

Pravijo v Studenem, da so dobile tamošnje sove volilno pravico, s katero nastopijo slovesno na dan volitve novega »mežnarja«.

Pravijo v Planini pri Raketu, da se je pridružil »razmejivni komisiji« tudi planinski pretok s čudodelno »mizico«, katera na dana je uprašanja točno odgovarj. Mizical Pevec, kod naj teče pri Planini država, na meja? Mizica: Meja mora teči »siksak«, da bo planinski kmet še večji siromak.

Pravijo, da je nekaj deklet v Smihelu pri Hrenovicah, ki so jako žalostne, ker se niso pred adventom poročile. Upajo, da jim bode Čuk na palci priskrbel kakšnega »brusarja«.

Pravijo, da so Morščanaka dekleta sklenile hoditi v svilenih oblekah in lakastih čevljih na Skerle po serk.

Pravijo, da se tudi v Kanalu, kmalu ustanovi društvo za prenašanje kvant. Govori se, da bode začasno initalirana ta velepotrebna Radio postaja v »Koffehausu«.

Pravijo, da Dorč prodaja vedno več Čukov, odkar so Kanalski v tem opisu tako lepo naslikani. Posebno pa naše punčke se kar trgajo za njega.

Pravijo, da na Kanalski pošti so lepo sprejeti samo takozvani Amici di Casa. Za vse druge pa velja znani pregovor: Pietro, torni subito indietro.

Pravijo, da v dreški mlekarji po novem letu ne bodo vedeli kam kotala djati.

Pravijo, da sežanski občinski uradniki štrajkajo, odkar imajo novega občinskega komisarja.

Pravijo, da imajo Šmarci mežnarja v krilu, kateri zna baje dobro pritrkovati.

Pravijo, da bode napovedal sežanski Pavlihec Bezinovemu Drejeku dvoboj in sicer zato, ker mu je prevzel »dansko kraljico«, lepo Pavlico Čuk na palci bo opazoval ta dvoboj z zvonikove line.

Pravijo, da bodo napravile orleške frajle prošnjo na županstvo, da se popravi orleška pot, ker drugače ne morejo na Silvestrov večer v Sežano na ples. Pravijo tudi, da je slavni sežanski »Municipio« že ugodil tej »pravičeni prošnji«.

Pravijo, da so merčanskemu lovcu Janezu njegovi kolegi vse vino spili, zato letos ne bodo Merčanci prodajali zime.

Pravijo, da bode napravil danski kovač »mamku božju« tak aeroplan, s katerim se bodo peljali vsi danski komunisti na luno.

Pravijo, da je čakal sežanski Trebušnik tri ure na mrvi »belo golobico«.

Pravijo, da vlada v »sežanskem gradišču« sveti mir, odkar je poslal »sežanski Trebušnik« njegovo boljšo polovico na letovišče.

Pravijo v Breginju, da rabijo čitalno dvorano tudi za ples. Čuk to videl je zares. Skoz okno notri je kupal, ko je ravno Joško Mjeko sukal.

Pravijo Amerikanci, da Kosoveljska dekleta, ne morejo več čakati na svoje drage Amerikance, zato so nekatere že upregle v zakonski jarem.

Pravijo nadalje Amerikanci, da bi bilo najboljšo ako bi si Kosoveljska dekleta kupile zrakoplov in bi se peljala do svojih dragih Amerikancev.

Pravijo na Humu, da se Rutarske punce tako trgajo za nekega »Pepca«, da je že ves v coljah; in da mu bodo za Božič kupile nove hlače, ker je siromak res že preveč na »prepihu«.

Manufakture, perilo, izdelane obleke, pisarniške potrebščine in papir

po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani tvrdki

BRATJE MOSE

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

je
milo pridne gospodinje

Čukov Koledar za leto 1925 je izšel
koncem novembra t. l.

Širite „Čuka na pal'ci“.

IVAN TEMIL - Gorica

Via G. Carducci šte. 6

BRUSAR in NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci - specialisti za brusarska dela, kakor tudi za popraviljenje vseh operacijskih predmetov l. t. d.

Nožarnica „SOLINGEN“

Prodaja tudi toaletne predmete

V zalogi se nahajajo najboljši, pristni in garantirani kamul-
osle bergamaške za brušenje kos. - Delavnica na elek-
trično gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev,
sploh vseh rezil.

Brusi brivne in žepne nože, škarje,
mesarske in knjigoveške ter vse druge nože
in rezila.

ZA IZVRŠENA DELA JAMCI.

POSEBNOST: Žepne električne žarnice iz
najboljših tovarov.

AKO ŽELITE NAKUPITI DOBRO BLAGO IN ELEGANTO IZGOTOVLJENE OBLEKE PO NAJNIŽJI CENI,
OBRNITE SE EDINO NA DOMAČO TVRDKO

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 3 -- GORICA -- Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledečih cenah:

Družinsko platno 150 cm.	od L 8.— naprej	Krminsko za srajce	od L 3.50 naprej
Madonna 150 cm.	8.—	Saten črn in barvan	5.50
Madonna 80 cm.	3.50	Naglavne rute	2.50
Medapolan Reclam 80 cm.	3.—	Panama za srajce boljše vrste	4.80
Sposalizio 80 cm.	4.50	Popelin za ženske obleke	14.50
Kuhinjske brisače	1.90	Volna fina Gaberden	28.—
Prtiči	2.50	Moške hlače	14.—
Brisače	3.—	srajce	15.—
Odeje volnene	34.—	spodnje hlače	9.—
finejše vrste	65.—	Ženske srajce	8.—
Koltre	50.—	zamet moški	9.—
Posteljna pregrinjala bela in		Hlačevina	4.—
barvava	25.—	Moške obleke	60.—
Gradl za postelje	3.20	Obleke za birmance	30.—
Zephir za srajce	3.—	Izgotovljene štramace	50.—
Perkali rožasti	3.20	Velika izbira moškega sukna	10.—

Velika izbira kožuhovine po tovarniških cenah.

Velika krojačnica, katera sprejme vsako naročilo ter
ga izvrši točno in po zmernih cenah.

~~~~~ Za vsako naročilo se jamči. ~~~~~

Za obilen obisk se najtopleje priporoča udani

Andre Mavrič - Irgovec.

N a d r o b n o !

N a d e b e l o i !

Manufakturna trgovina ter trgovina z izdelanimi oblekami
in krojačnica tvrdke

Struchel & Paludetto

se je iz Šolske ulice (Via Mamelli) preselila na
Corso Giuseppe Verdi 7 tik sadnega trga.

Obenem se sl. občinstvo obvešča, da se je zaloga spopolnila z vsakovrstnim
suknom domačim in inozemskim za gospode in gospe.
Cene tako nizke, da se ni bati konkurence.

Tvrdba Struchel & Paludetto.

Nova trgovina z raznim blagom.

Velika zaloga tkanine (moško in žensko blago) srajce, maje, nogavica, razne
obleke, ter krama; dežniki, čevlji, klobuki, kape; nadalje: posoda, porcelan,
steklo, šipe, (češko blago), svetilke, električne priprave ter žarnice najboljših znamk.
Mizarske, šolske in pisarniške potrebščine t. t. d.

Vse po konkurenčnih cenah.

Priporočila se slav. občinstvu

F. Prencis, Solkan
na glavnem trgu.

Krema maršala

in kakao in šajc

L. 12.— liter (steklenica).

Elisir China alla Coca e Kola

močan, oživi želodčevje L. 16.— lit.

Marsala Trapani Superiore

L. 5.— liter.

Vermut Torino, Vermut mali

L. 5.— liter.

Fini likjeri, Samsonec tri zvezde

L. 10.— steklenica. 7/10.

Žganje iz tropin

L. 10—11 liter.

Razni likerji, Fernet, Bitter,

po konkurenčnih cenah.

ZGALNICA LIKERJEV v Gorici

trg Sv. Antona starega št. 7.

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica

R. N. N. O. N.

v novopreurejenih prostorih

v Ljubljani

Mestni trg št. 6

sprejema vloge na hrani-
lne knjižice in te-
koči račun, jih obvestuje
po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpo-
vedi in brez odbitka. Večje hra-
nilne vloge z odgovadnim rokom.
Obvestuje tudi vložilce po dopetju.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH (AL RIBASSO)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE na vogalu
Via Cavour.

Sedaj kupujejo vsi v trgovini „AL RIBASSO“

Ugodne cene, trajnost blaga in velikanska izbira vsakovrstnih predmetov sestavljajo važnost našega razpro-
dajanja, ki se vedno višje povspenja in prekaša vsako konkurenco.

Svojim cenj. odjemalcem želimo srečne in
vesele božične praznike ter jih obenem obveščamo,
da v dobi od 20. do 30. t. m. pričnemo navadno
konecletno prodajo blaga za polovično ceno,
vštevši velik „štok“ pletenin vsake vrste, vedno s
50% popustom resnične vrednosti. Svetujemo
svojim cenj. odjemalcem, da uporabijo to izredno
in ugodno priliko.

Velika zaloga paleto-plaščev za gospode in gospe, oblek za lovce, izdelanega perila, platnena in
cvirnastega v vseh visočinah. Prti, brisače, servijeti, pletenine „Fiandra“ iz platna in tkanine, tepihi, corsie
iz jute in kako, zagrinjala, pregrinjala za mobilijo, odeje, koltri, platno v vseh visočinah, opreme za neveste,
celotne opreme za restavracije, zavode, izdelani štramaci iz žime in lanu.

Če blago ne ugaja, naj si bo vsled kvalitete ali cene se vzame nazaj.

Na debele in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.